

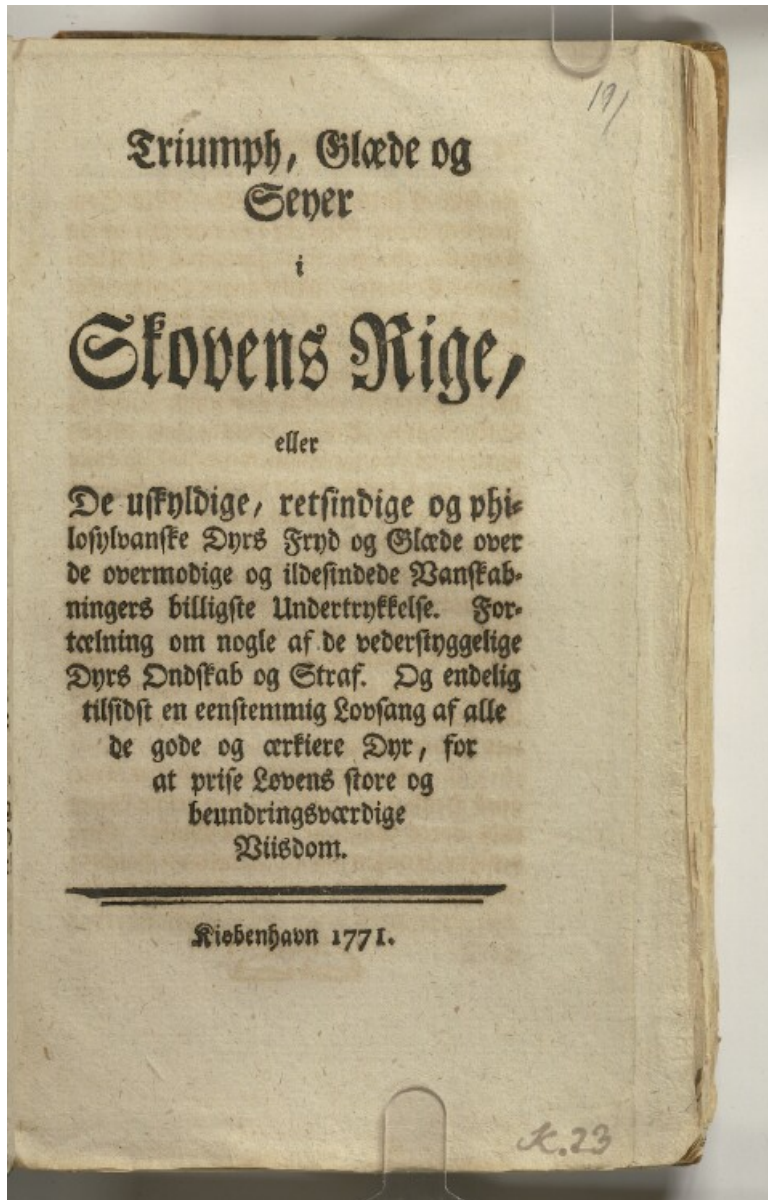
Titel: Triumph, Glæde og Seyer i Skovens Rige, eller De uskyldige, retsindige og philosylvanske Dyrs Fryd og Glæde over de overmodige og ildesindede Vanskabningers billigste Undertrykkelse. [...]

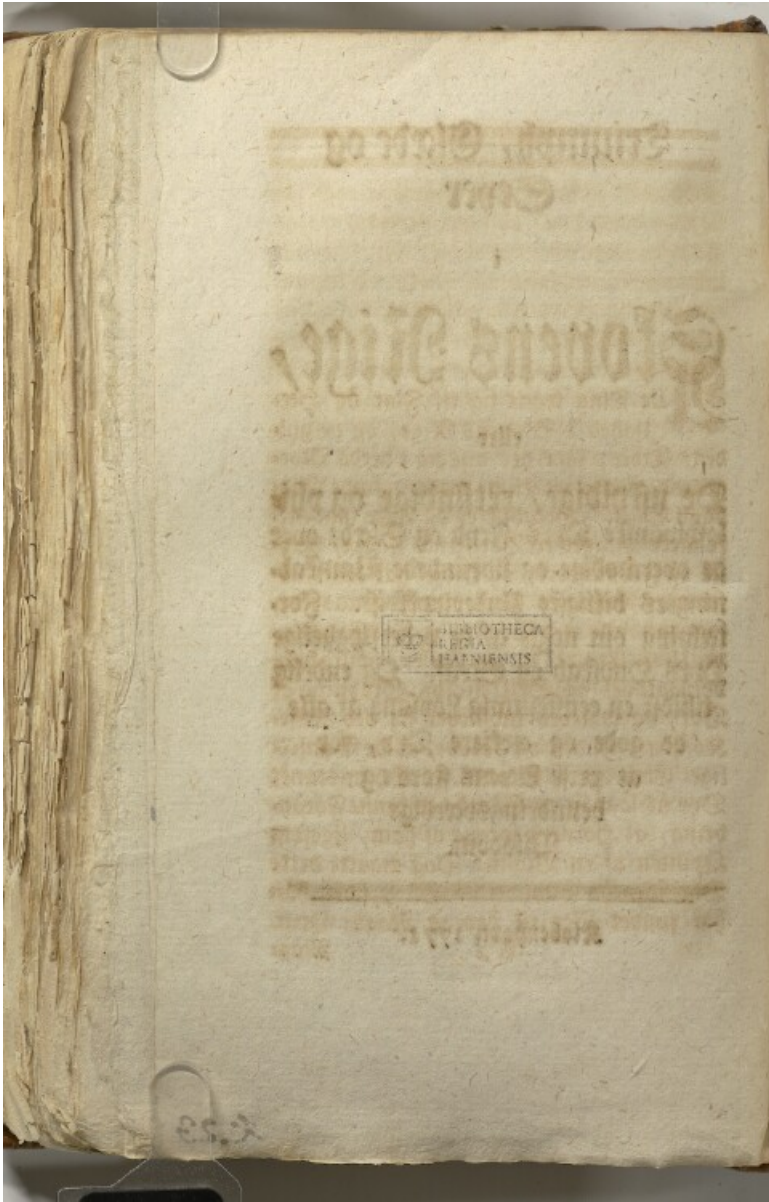
Citation: "Triumph, Glæde og Seyer i Skovens Rige, eller De uskyldige, retsindige og philosylvanske Dyrs Fryd og Glæde over de overmodige og ildesindede Vanskabningers billigste Undertrykkelse. [...]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15, ?, 1771, s. 1*. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_015-shoot-workid1_015_019/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

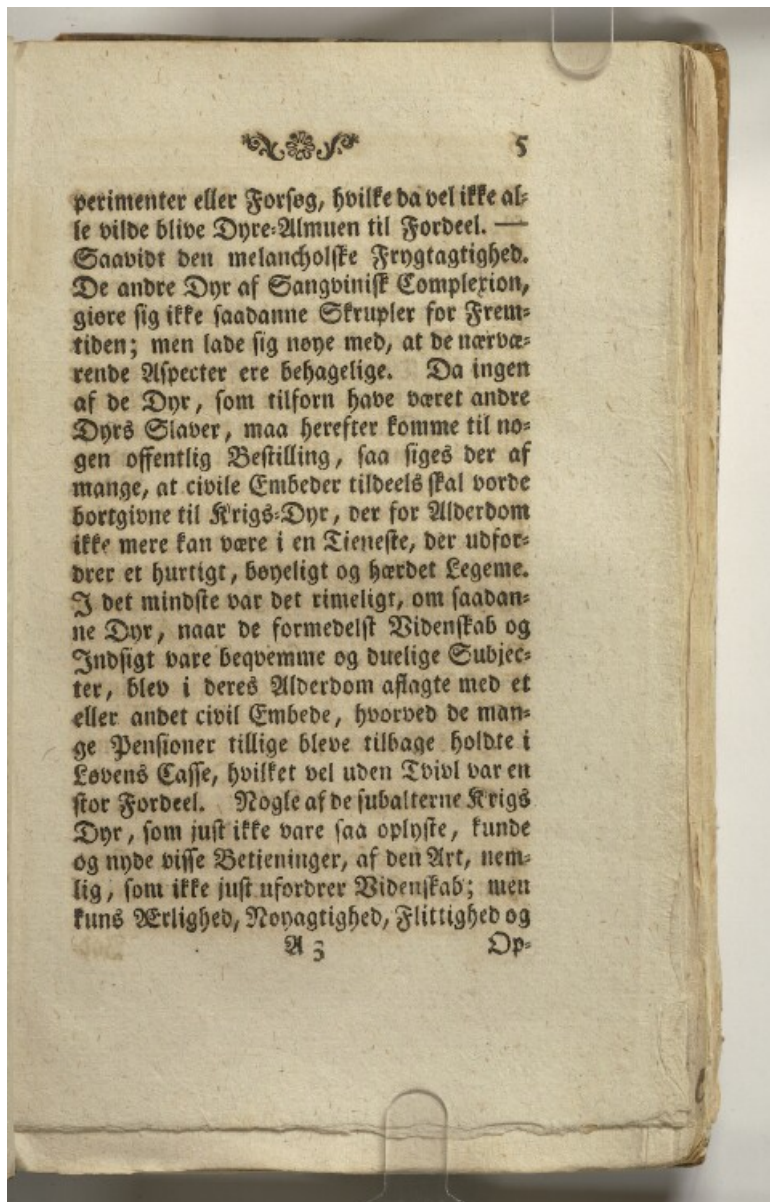

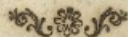
Alle Ting tegne sig til Flor og Herlighed i Skovens Rige, og de gylde Læder, som der vise sig i deres Morgenrøde, vil snart skinne med den fulde Middags Soel. Gedebukker og Ulber maae ikke mere antages til Borgernes Fædre, Eldste og Forstandere, og Loven har ladet udføre af Fædrenes Forsamlings-Huus, de, som handlede med Borsker og Træskoe, Ræve, Ulve, Trold-Dyr og Nisser, hvilke havde paataget sig Skikkelse og Skabning af Dyr, og saaledes indsneg sig ved Nisse-Konster i Yndest og Raade, at de fik anseelige Embeder i Skoven. Et mistænkt Dyr fik saadan en Skræk ved denne Forandring, at Hornene sprang af ham, ligesom Qvinten af en Violin: Dog maatte dette Dyr siden have bundet sin Sag, siden han har fundet Vey til Lovens Raade igien.

A 2 Maa

Maasse nogle andre affatte Dyr, hvis Sag
bevises uskyldig, kan og nyde deres forrige
Anseelse; thi Loven er viis, ædelmodig og
retfærdig. Nu er der, som fortælles for vist,
oprettet nye Forstandere og Ældste for Al-
muen eller Børgerskabet af Dyrene, i hvil-
ken Forsamling kun nogle faae af de gamle
ere forblevne, derimod ere i Steden for de
affatte, tillagt ærlige, oplyste og filosofyl-
vanke Dyr. Dyrene elske dem og alle in-
derlig; men, da det i mange Tilfælde gaaer
Dyrene som Menneskene, at man ikke kan
giøre dem til Pas i alle Ting, saa findes
der nogle Skumlere i Skoven, som ikke ere
saavel tilfreds med physikalske Forstandere,
som med de øvrige Ældste. Disse melan-
cholske Dyr befrygte, at Skovens fattige
Syge ikke herefter vil nyde den tilbørlige og
udfordrende Opvartning; at saa mange for-
stellige Tincturer let kunde forstoppe eller
fordreue Hovedet paa nogle af Dyrenes
Ældste, som nu allesammen have Navn og
Gavn af oplyste Philosophianister; at Phy-
siquen, hvormed gierne forenes den Widen-
skab at høre Naturlig (Studium Magiæ
Naturalis) kunde faae Lyst til formange Ex-
peri-

perimenter eller Forsøg, hvilke da vel ikke alle vilde blive Dyr-Ålmuen til Fordeel. — Saavidt den melancholske Frygtagtighed. De andre Dyr af Sangvinisk Complexion, giøre sig ikke saadanne Strupler for Fremtiden; men lade sig noye med, at de nærværende Aspecter ere behagelige. Da ingen af de Dyr, som tilforn have været andre Dyrs Slaver, maa herefter komme til nogen offentlig Bestilling, saa siges der af mange, at civile Embeder tildeels skal vorde bortgivne til Krigs-Dyr, der for Alderdom ikke mere kan være i en Tjeneste, der udfordrer et hurtigt, boyeligt og hærdet Legeme. I det mindste var det rimeligt, om saadanne Dyr, naar de formedest Videnskab og Indsigt vare beqvemme og duelige Subjecter, blev i deres Alderdom aftagte med et eller andet civil Embede, hvorved de mange Pensioner tillige bleve tilbage holdte i Lovens Casse, hvilket vel uden Tvivl var en stor Fordeel. Nogle af de subalterne Krigs Dyr, som just ikke vare saa oplyste, kunde og nyde visse Betieninger, af den Art, nemlig, som ikke just ufordrer Videnskab; men kunns Ærlighed, Noyagtighed, Flittighed og

Opsigt, som for Exempel Betientere ved
Politien, og Opsyns-Mænd ved fremmede
Vahres Ind- og Udførsel. Foruden dette,
at Lovens Casse, som sagt er, blev spært,
skød endog andre Fordeele heraf, nemlig at
Krigs Dyrene (de Commanderende nemlig i
deres frie Tider, hvilke i Freds Tiider ere
overflodige mange) lagde Vind paa Videns-
skab og Studeringer, og disse vilde igien
giøre dem meere skikkede til at commandere,
end Kieppe, Lamper og Eder. Videns-
skab og Studeringer vilde tiene meget til at
blande deres saa ofte fornødne Strengthed
med behagelig og Hierter vindende Venlighed
og Humanitet, efter det gl. antagne Sprog:

Ars.

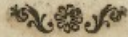
Emollitiores, nec finit esse fero: ∴

En Officier, som har Studeringerne inde
Ey stedse bander, slaer i Uld og i Blinde,
Hans Stok er ey hans Alt; hans Levnet,
Ord og Raad

Gier mangan en Soldot, som ikke var
det, god.

Haandgrebene for ham er ey den største Lære,
Han ogsaa Omfarg for Soldatens Vel vil
bære,

Ind:

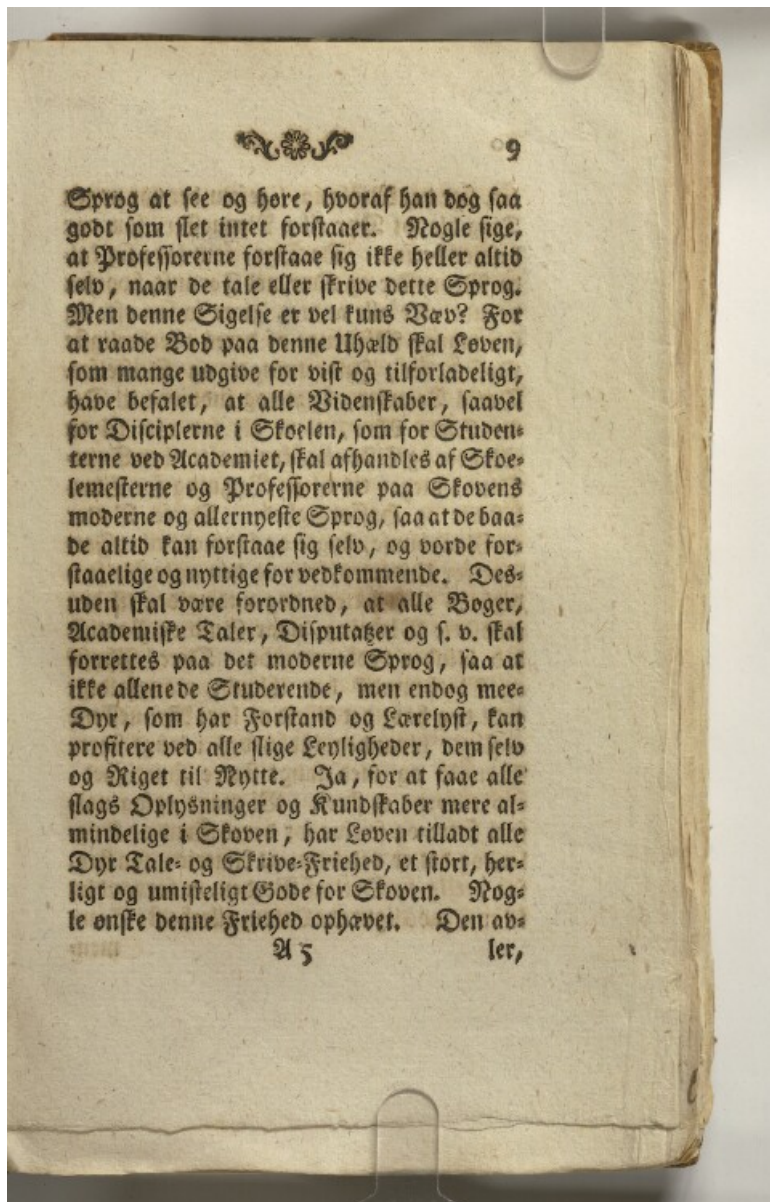
Indprente Troeskab, Mod, forbedre Sæ-
derne

Hos de Gemeene, ham er anbetroede.

Wogle spidske Dyr, opblaste af deres
Glose-Boger, af et mævert Systeme i Theolo-
gie eller Jura, lært papegoyist uden ad, tor
offentlig sige, at en Krigs-Officier er til in-
gen synderlig eller betydelig Nytte i Freds-
Tider. Denne eenfoldige Tanke kommer
deraf, at disse Skumle-Dyr meener, at Kon-
sten af det heele Krigs-Officierskab bestaaer
allene i at kunde raabe paa Tempo, ein, zwey,
drey. De begribe ikke, hvor stor Kunst en
Officier behøver for at forbedre sine Sol-
daters Opførsel og Belfard, og for at give
haade sig og dem Mod, Patriotisme og
Værelyst, da saa mange af dem ere trofne
lige fra Lidelighed og Debauche hen til
Musketten eller Carabinen.

So! sliq en Officeer, som udi Fredens-Tider
Forbedrer kiendelig sit habte Compagnie,
Jeg meer beundrer Ham, og Ham langt be-
dre lider

En mangen en, som gaaer i Musers Li-
berie

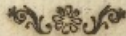
❁

9

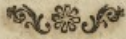
Sprog at see og høre, hvoraf han dog saa gode som slet intet forstaaer. Nogle sige, at Professorerne forstaae sig ikke heller altid selv, naar de tale eller skrive dette Sprog. Men denne Sigelse er vel kuns Bæv? For at raade Bod paa denne Uhaeld skal Loven, som mange udgive for dist og tilforladeligt, have befalet, at alle Videnskaber, saavel for Disciplerne i Skoelen, som for Studenterne ved Academiet, skal afhandles af Skoleslemesterne og Professorerne paa Skovens moderne og allernyeste Sprog, saa at de baa- de altid kan forstaae sig selv, og vorde forstaaelige og nyttige for vedkommende. Desuden skal være forordnet, at alle Boger, Academiske Taler, Disputater og s. v. skal forrettes paa det moderne Sprog, saa at ikke allene de Studerende, men endog mee- Dyr, som har Forstand og Lærelyst, kan profitere ved alle slige Lejligheder, dem selv og Riget til Nytte. Ja, for at faae alle slags Oplysninger og Kundskaber mere almindelige i Skoven; har Loven tilladt alle Dyr Tale- og Skrive-Frihed, et stort, herligt og umisteligt Gode for Skoven. Nogle onske denne Frihed ophævet. Den av-

A 5

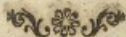
ler,

ler, siige de, Misbrug, ligesom der var nogen Ting blandt Dyr eller Mennesker, som var befriet derfra. De Dyr, som lade sig kalde Mennesker og Dyr med Fornuft, hvorfra de udelukke alle andre, giore jo saa ofte og saa mange Misbruge af deres allerherligste Opfindelser, Indretninger og Stiftelser. Deres Templer, bygte og indviede til Deres Guds Ere, tiene alt for ofte til en Sladder og Elskovs-Skoele, ofte til en Sove-Stue, meget tit til en Bygning for Gloebisterie og Hoffardighed. Deres Netter og Raadhuse, bygte og indviede til et Forsvar for Undertrykkelse og den agte Ketsfardigheds Pleie, tiene dog undertiden til den modsatte Virkning, naar Guld og Partiskhed blinder vedkommende. Deres Physik og Mathematik har iblandt mangfoldigt godt dog havt det Uheld at lære Menneskene at slagte hinanden indbyrdes i langt større Mangde og med langt større Hurtighed, end tilforne er skeet. Vi maae ogsaa noksom siette og stielve for deres Krud og Kugler, og det er ved dem, at America, saa stor, saa herlig en Deel af Verden, er forvandlet til en Chaos lignende Orken, allerhelst i Sammen-

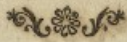

menligning med det, som den for var. De
forvandle alt for ofte deres Fornuft-Lære
(Logik) til Spillfagteric, deres Theologie
til Uenighed og Myrden, deres Metaphysik
til Luft Distinctioner og uforstaaelig Gal-
mathia, og deres Stats-Konst til Landes-
og Folkers Udeleggelse. Soldboederne, saa
herlig en Stiftelse, anlagde til Landenes
Beste og de Fyrstelige Kassers Forogelse,
hvor mange Uretfærdigheder gaae vel ikke her
undertiden i Svang! Fornødne og uniste-
lige Wahre søres bort, Pragt, Overdaadig-
hed, Odselhed, eller ogsaa det, som habes,
vøyer og kan forarbejdes i Landet selv, vor-
der indført, alt til en ubodelig Skade for
Rigerne, til Jammer, Fattigdom, Graad
og Hylen for meenig Mand, og med alt det-
te blive de Fyrstelige Kasser lige tomme;
thi Solden kan just ikke altid finde Vey op
til den, den er som oftest for doven, og for-
bliver paa det første Sted, den er kommen.
Hvis undertiden en og anden uretferdig og
upatriotisk Sold-Vetient, saa vel af de høje-
re, som af de nedrigere, fik Lenken eller Strik-
ken at lugte, da maaskee de alle vilde klap-
pes om at lære Solden den rette Vey, og
troe.

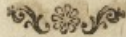

troelig angive alle Contrabanbeurer. Nu derimod, da de have saa godt som intet at befrygte, favorisere de Contraband og all Slags Underslab, for selv at kunde slæbe noget hjem med.

Ja der siges, at de endog undertiden ere selv de første, som lokke og forføre de Handlende til Underslab, for selv at være med paa Slæbetovet. Saaledes skal en T. F. deur for nogle Aar siden selv have lokket en Cananit, som er let at lokke til slige Ting, at han skulde lade indføre en heel Deel Contraband: Da dette Cananit forstrevne Kram kom nu til Toldboden, forstod Betienten uret, og, for retskaffent at meele sin Kage, confiscerte han alle Vahrene, ved hvilket Syn Joden syv gange udbrolede et saa heesligt Al vai mir, at heele Toldboden svarede ham igien. Denne troelose Handel blev aabenbaret og overbevist Betienten; men som han for havde borstet sig frem til Credit og Medhold, slap han med ligefrem at miste Embedet; derimod blev ham tilladt at beholde alle sine Jurerier, som siges at have været glubske og feede, for derved at indtræde i den ærverdige Handels Stand,
en

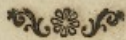

en Stand, som faa meget behøver ærefiere og ærlige Patriotter. Nu kan han i denne Stand (Knebene har han jo lært) perfas & nefas forsøge og opdyngne sine forrige Luxurier. Mon vel saadan en Karl skulde have sluppet saaledes? Jeg veed ikke, men dette veed jeg, at en Næv, en Usveller Tiger, som torde nu omstunder vove saadan en Streeg i Skoven, kom til at betale Leegen langt dyrere. En Tiger, som var bleven Skifte-Forvalter i Skoven, fandt paa ved Forhalingen, Opsættelser, Regula falsi og Ting-Stude Kneeb, saaledes at beklippe Sterv- og Fallit-Boer, at meere end de $\frac{2}{3}$ Deele deraf stedse forblev hans. Sagen kom for Lov-ven, blev gjort haandgribelig og beviislig, og Mr. Tiger, uagtet sine Titler, som dog vare anseelige nok, uagtet hans meget Guld, de Stikpenge, han vilde have givet, og nogle af de mest formuende Dyr's kiøbte Indest og Bevaagenhed, kom til at bære Bøysen, da der i hans Sted igien blev udvalgt tolv retsindige, ærlige og veltanke Dyr, som formedelst deres Mængde nu ikke kunde be- raabe sig mere, eller længere give Skylden paa fornøden Opsættelse og Langdrag for-

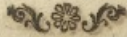

medelst de indløbende Skifter i Mangdebitts,
og som tillige nu, da de vare saa mange, ik-
ke saa lige og let kunde blive eenige om Juy-
en. Man maae dog vente og haabe, at tolv
retfærdige Dyr ikke paa eengang og med et
tabe al deres Ærlighed, og, naar nogle af
dem kunns forblive retfærdige, saa er deres
(disse saaes) ja ofte en eenestes Retfærdighed
tilstrekkelig til at qvale all Uretfærdighed i
Fødselen, isald nogen skulde gaae frugtsom-
melig med den forrige Tigers Kneeb og
Streeger. En Leopard, som i Skovens
Rige havde nedbrudt Fæstninger og casset
Regimenter, for ved slige Indfald at samle
sig fyrstelige Rigdomme, blev for disse og
andre Juperier domt til Kuglen, saa at han
ikke slap, som Taradeuren, med simpel Af-
sfeedigelse, der undertiden iblandt Menne-
skene vorder geleydet af Pension og Reysse-
penge, naar nogen gior Uretfærdigheder af
denne eller anden Art.

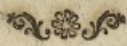
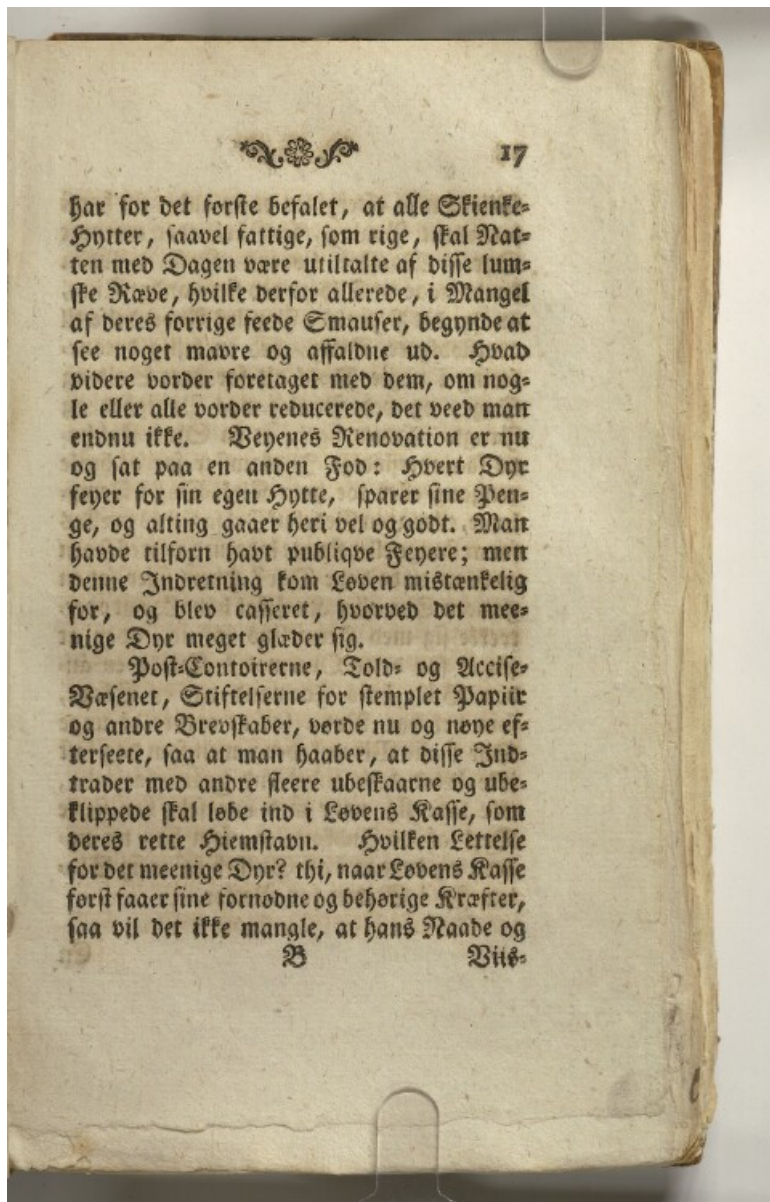
Nogle Skatte-Mestere i Dyre Riget,
som havde taget feyl af Lovens Kasser, og
anseet deres egne for at vare det, maatte
forst pompe af sig igien de opslugede Skatte,
og det med dygtig pro Cento Rente, siden
bleve

bleve de in totum cassetede, og med samme offentlig omsorte i Skoven til Spot og Speltakel med den opskrift paa Ryggen: Billig Straf for Land-Forraderie. Saaledes seer man, at man nu omstunder ikke skertser i Skovens Rige, naar man opdager Uretferdighed og Forraderie hos Dyrene. Et Monstrum, som var en Blanding af en Ræv og en Ube, havde ved Embeders Bortsalgning og mange Slags Kneeb, tillagt sig Fyrstelige Indkomster og Herligheder. Han blev greben, overbeviist, og fik samme Straf som Skatte-Mesteren. En Ræv mistede forleden sin Kloe, det er at sige all sin Magt, Herligheder og Embeder, allene fordi han havde onsket, at de u-adle Dyr i Skoven maatte mangle baade paa Foder og Skind, omendstiont man ikke saa lige kunde overbevise ham, at han i Virkelighed havde juret. Saa strengt gaaer det til i Skoven. Snart sees heele Raad at gaae reent af, snart at forvandles og formindskes i Antal, alt sammen til Nytte og Lettelse for Rigets meening Dyr. Saa retfærdig, viis og naadig er vores Løve. Gid Han lange, lange leve! Nogle af det gemeeneste Slags politiske Ræve

Kæde havde faaet i Commission at eftersee, at Drickældige, Hoeragtige og Spillekere Dyr ikke fik Lov til at henbringe Natterne i Skienke-Hytterne. Hvad skeede? Kædene fik Stikpenge, Nytaarsgaver, Douceurer, frie Fortæring, udvalgte Smauser, kostbare Drikke af Beboerne i de rige Skienke-Hytter, og af deres Giester, som derfor stedse bleve u-tilstalte og u-angivne, naar der imod paa det strengeste blev efterseet i de fattige Hytter, hvis Eyere tillige med Giesterne strax bleve mulcterede, dog saaledes, at Kædene sait altid beholbt Mulcten for dem selv. Rige Horer bleve ikke eftersogte; men kun de fattige Skioget. En taabelig Lamba, som kunde dryppe en taar Vand paa Beyen, og en Staffels Hone som kunde sparke lidt Sand frem paa Jorden, maatte strax miste noget af deres Uld og Korn, hvorved Kædene ret hiertelig loe. Lumske Dyr derimod, som havde lært Smore-Kunsten, gik ikke allene i deres Uretfærdigheder frie for al Efterforskning; men blev endog assisterede, ja undertiden forforte og anviste af disse Kæde selv. Slovens Monark kom i noyagtigste Erfaring om alt dette. Han
har

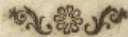

har for det første befalet, at alle Skienke-
Hytter, saavel fattige, som rige, skal Nat-
ten med Dagen være utiltalte af disse lum-
ste Nøde, hvilke derfor allerede, i Mangel
af deres forrige feede Smauser, begynde at
see noget mædre og affaldne ud. Hvad
videre vorder foretaget med dem, om nog-
le eller alle vorder reducerede, det veed man
endnu ikke. Beyens Renovation er nu
og sat paa en anden Fod: Hvert Dyr
feyer for sin egen Hytte, sparer sine Pen-
ge, og alting gaaer heri vel og godt. Man
havde tilforn havt publicke Feyere; men
denne Indretning kom Eoden mistankelig
for, og blev casset, hvorved det mees-
nige Dyr meget glæder sig.

Post-Contoirerne, Told- og Accise-
Vasenet, Stiftelserne for stemplet Papiir
og andre Brevskaber, vorder nu og nye es-
terseete, saa at man haaber, at disse Ind-
trader med andre flere ubeskaarne og ube-
klippede skal løbe ind i Lovens Kasse, som
deres rette Hiemstavn. Hvilken Lettelse
for det meenige Dyr? thi, naar Lovens Kasse
først faaer sine fornødne og behørige Kræfter,
saa vil det ikke mangle, at hans Naade og

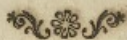
B

Wiss.

Viisdom jo eftergiver et og andet nu høyst
fornodent Paalag, som bebyrder meenigt
Dyr. Maaskee Lovens Kasse desuden
kunde naae en Tilvejt ved flere andre Ting,
ex. g. det stemlede Papiirs Andendelse til
overflodigere Brug, ved en billig decour-
tering i nogle Dyrs alt for store Sold og
Gage, og ved Paaleg paa Yppighed og
Pragt. Hvem siger, at en Stud skal ha-
ve saa overflodige Indkomster for at brose
eengang eller toe hver Kirke-Dag i Temp-
lerne, eller at en Gedebul skal saaledes mæstes
for at stange eller stange lade med andres Horn
en Grav til de døde Dyr? Hvem siger, at en
gemeen Soe eller Koes skal have Lob at over-
trekke sig med Hermelins Skind, uden at
skatte for dette Overmod? Kunde en an-
den Bul, hvis Formand var en Skade,
som vel har Navn for at oplære de unge
Dyr i alle Videnskaber; men som dog fast
ikke lærer dem andet end grammaticalia,
ikke lade sig nøye med ongefehr den siette
Deel af de Indkomster, som han nu ny-
der, og derpaa i all Stilhed kalde sig Sko-
lemester i Steden for Rector.

En

En Regiments Chef har ikke saa megen Gage, som Endeel af disse Rectoralske Børne og broslende Stude, som for et par Brots Skyld saaledes mæske sig. — Burde dette vel saaledes at være. Det er sandt, hvad Giedebuffene med Grammatica angaaer, da elsker jeg dem meget som Lærere, og under dem og meget vel; men der er dog Naade med alting; og alt for meget er usundt, ligesaabel som alt for lidet. De Latinske Mennesker have derfor sagt:

Est modus in rebus, Sunt certi denique fines,

Quos ultra, citraque nequit consistere rectum:

(item) omne nimium nocet, og de Franske Mennesker have for Ordsprog:

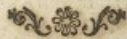
Trop & troppeu

(Gåre) Rompt fêre & jeu. o:

For meget og for lidt er udi alt til Skade,
Best, naar man Middel-Begy i alting
holde kan,

Best, naar hver faaer den Løn, som for-
dres til hans Stand,

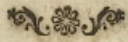
Saa at Enhver kuns faaer en sømmelig
Intrade.

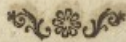
Men det lidt bagvendt er, om jeg saa reent
ter lige,
Naar et par Broien gjør en Stud saa
meget rig,
Da knap en General standmæs kan so-
de sig,
Som dog skal vobe Liv og Helten for vort
Rige.

* * *

Der fortælles og, at et Dyr fra en
fremmed Skov, som efter at have faaet an-
seelige Embeder i vores, af pure Dum-
hed og Foragt for vore egne indfødte Skov-
Dyr, fyldte vor heele Skov op med Dyr
fra fremmede Skove, med fremmede Kob-
dyr, langt mere forsultne, graadige og su-
gende end vore egne, med fremmede Hæve,
langt finere og falskere end vore egne,
med fremmede Stude, langt grovere end
vores, og endelig bragte han ind en gandske
nye Art af høystskadelige, forgiftige og
ødeleggende Dyr, som vores Skov aldrig
haver avlet, og derfor ikke engang kiendte
dem. Denne salsomme og for os gandske
ubekiendte Art af Dyr lod sig kalde NET-
NAKIR-BAF. Vi andre kaldte dem
Bind.

Bindbøytler, Marsfrigere, Landløbere og
 saadant noget. Disse nød anseelige For-
 Mellem- og Efterskud, saa at det svier end-
 nu i Lovens Casse og i Undersaatternes
 med. De havde aldrig saasnart spist de-
 res dem i Overflodighed givne Foder op,
 eller og lade det borttransportere til
 fremmede Skove, at de jo lob bort bag ef-
 ter, og begrinede os. Loven saae disse Lø-
 ser, bevægedes til en billig Brede, affat-
 te disse saa underlige Dyrs underlige Pa-
 tron og Befordrere, og soer ved sit retfar-
 dige Septer, at slige Scener aldrig i hans
 Tid skulde vorde opførte i vor Skov. For
 end ydermere at spare, da hans Spar-
 melighed i slige Ting just forvolder mee-
 nige Dyrs Rigdom, har den vise Love
 forandret meget i sin Deconomie ved Hof-
 fet. Nu skal ikke Kiøkken- og Kielder-Dy-
 rene saaledes maskes og forgylbes som for-
 hen. Nu vaage alt for mange Dyne o-
 ver dem, og de maae giøre Regnskab for
 Huusholdningen, saa at et Hof Kiøkken-
 Dyr, endog af dem, som var de ringeste
 ved Kieldelen og Speedene, der for til de-
 res Geilheds Brug kunde give og forskaf-

se overflodigt og lekkert Foder til 3 a 4
Geder eller kaabe Duer, samt udstæffere og
forsøbe dem, haver nu intet mere selv end
sømmelig og anstændig Underholdning.
Andre formuende og adelige Dyr behøvede
virkelig at giøre en lige Reformation *) deres
Huus-Secretærer, Huusholderster, Kam-
mer-Tiener, Froken-Piger og samtlige
Domestiquer. Man kan haabe, at de giør
det; thi

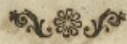
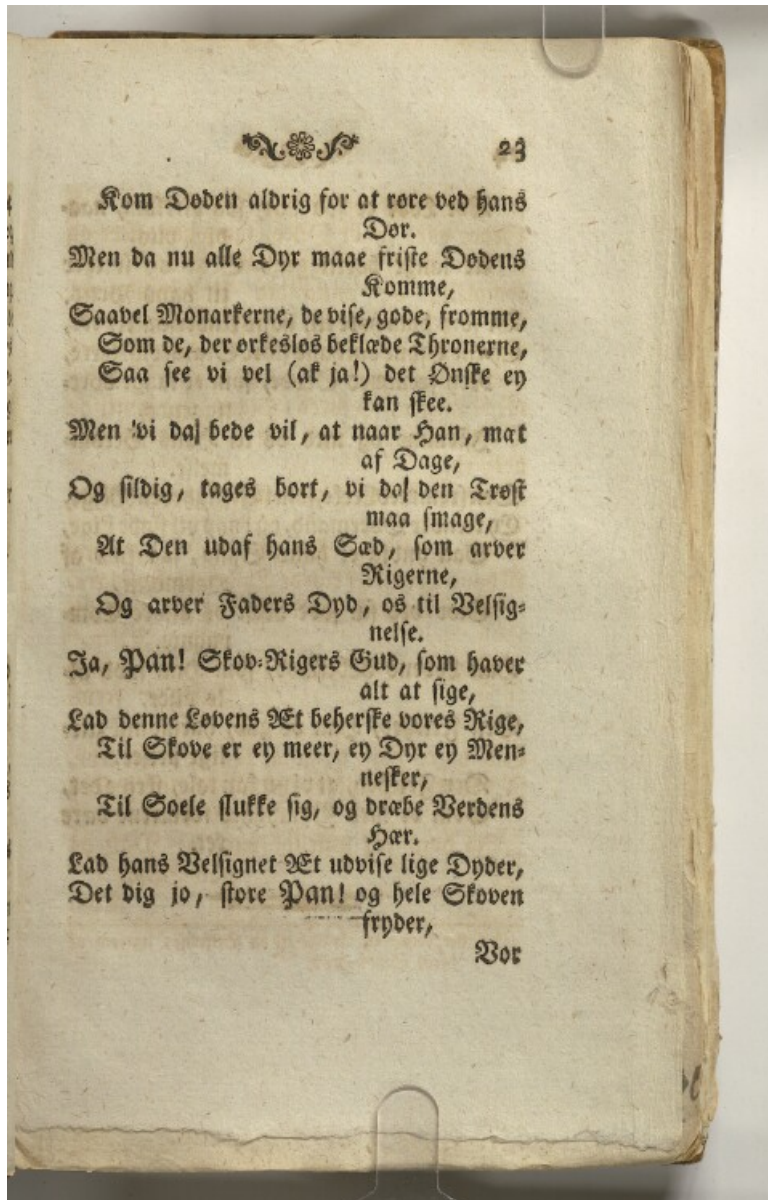
Regis ad Exemplum totus componitur
orbis. o:

Er Loven viis og from, vil alle Dyr det være,
Althans Exempler kan de Dyden hastigt lære,
All Skovens Lærdom har for dem en
saadan Klem,
Som Lovens Levnet, naar han gaaer med
Viisdom frem.

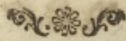
* * *
Gid vores Love da maae længe, længe se,de,
I Sundhed, Lykke, Held, bestandig sees
at se,de,
Ja hvis det mueligt var, at Pan os
gav Gehor

Kom

*) eller betale en Afgift til en Stiftelse; ligesom af
deres Stats-Hest.

Kom Døden aldrig for at røre ved hans
Dor.
Men da nu alle Dyr maae friste Dødens
Komme,
Saabel Monarkerne, de vise, gode, fromme,
Som de, der orkesløs beklæde Thronerne,
Saa see vi vel (af ja!) det Duffe ey
kan see.
Men 'vi da! bede vil, at naar Han, mat
af Dage,
Og sildig, tages bort, vi dol den Trost
maa smage,
At Den udaf hans Sed, som arver
Rigerne,
Og arver Faders Dyd, os til Bessig-
nelse.
Ja, Pan! Skov-Rigers Gud, som haver
alt at sige,
Lad denne Lovens Vt beherske vores Rige,
Lil Skove er ey meer, ey Dyr ey Men-
nesker,
Lil Soele slukke sig, og dræbe Verdens
Hær.
Lad hans Bessignet Vt udvise lige Dyrer,
Det dig jo, store Pan! og hele Skoven
fryder,
Dor

Vor Løve er saa stor, saa velsom, naa-
dig, viis,
At langt bortliggend Skov og synger
til hans Pris.
Vi som ham høre til, hans Underfaatter ere,
Eyene Vidne om hans store Statskonst bære,
Ney fremmed Skove, som er langt bort-
liggende,
Istemme og med os til Hans Berom-
melse.
Den fremmed Lærke, som i Vittighedens Rige,
Eykender Overmand, og knap vil finde Lige,
Saa yndig er hans Sang, saa fuld af
Harmonie,
Gior ved sin søde Nøst os andre Com-
pagnie.
Han Lovens Edelmod, som Han mod alle
viser,
Den Frihed, Han os gav, harmonisk zitt-
ligt priser,
Den Frihed, at vi nu kan tale, skrive det,
Som vi med Ydmyghed formeene være
ret.